

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ยืนต้นไม่ผลัดใบขนาดใหญ่ สูงถึง 30-40 เมตร ลำต้น เปลือกเรียบเมื่ออายุน้อย เมื่ออายุมากขึ้นเปลือกจะแตกล่อน เป็นแผ่น โคนต้นเป็นพูพอนเล็กน้อย เรือนยอดเป็นพุ่มค่อนข้างโปร่ง มีกิ่งก้านน้อย เนื้อไม้สีน้ำตาลแดง ใบ เป็นรูปช่อแบบขนนก ก้านใบยาว 20-60 เซนติเมตร ขึ้นรวมกันเป็นกระจุกที่ปลายกิ่ง ตามกิ่งจะเห็นเป็นรอยแผลขนาดใหญ่ ซึ่งเกิดจากการหลุดร่วงของก้านใบ โคนก้าน ใบมีร่องเล็กๆ ด้านละ 1 ร่อง ใบย่อยขึ้นเยื้องสลับกันเล็กน้อยจำนวน 7-11 คู่ ก้านใบย่อยสั้นประมาณ 2 มิลลิเมตร ใบย่อยรูปหอกแกมใบมนฐานใบเบี้ยวไม่เท่ากัน ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย ยกเว้นขณะที่ยังเป็นกล้าไม้ ขอบใบจะหยักเป็นฟันเลื่อย ใบหนา เกลี้ยงและมีสีเขียวเป็นมัน ดอก ออกเป็นช่อตามง่ามใบ ดอกสีขาวอมเขียวอ่อน มีกลิ่นหอมก้านดอกยาว ประมาณ 1 มิลลิเมตร มีขนสั้นละเอียดปกคลุม กลีบรองกลีบดอกสั้นมีขนาดเล็กสีเขียว กว้างประมาณ 1 มิลลิเมตร ปลายแหลม โคนกลีบติดลายเชื่อมติดกันมีขนสั้นละเอียดปกคลุม กลีบดอกมี 5 กลีบ ขนาดยาว 5.5 มิลลิเมตร กว้าง 1.5-2.2 มิลลิเมตร ออกดอก ประมาณต้นเดือนมีนาคม ผล รูปไข่ เมื่อยังอ่อนมีสีเขียว ถ้ากรีดดูจะมียางสีขาวไหลออกมา ผลแก่สีเหลือง ขนาด 2.4-3.2 x 1.3-1.6 เซนติเมตร เมื่อแก่ไม่แตก เปลือกผลหนา มีเนื้อภายในนุ่ม รับประทานได้ 1 ผล มี 1 เมล็ด เปลือกหุ้มเมล็ดบาง แต่แข็ง เนื้อในของเมล็ดมีกลิ่นแรง

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ ฟินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559 792 หน้า.

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

